

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 45. Anacleti Antipapæ obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. A.C. 1138. effet. Tunc vero Guibaldus, intelligens, suam præsentiam nocere monasterio, seque vitam temere periculo exponere, clam noctis beneficio usus, fuga se se prripuit, die secunda Novembris. Tum datus ad Congregationem Cassinensem literis suavit, ut alium Abbatem sibi eligerent. Ipse vero ad priorem suam Abbatiam Stabulensem rediit. Ergo duodecimo postquam recessisset die Monachi Cassinenses Abbatem eligunt Rainaldum Colementanum olim Rainaldi Etrusci æmulum, qui petitas a Rogerio Rege inducias obtinuit. Ceterum hic clauditur Chronicum Cassinense, a Petro Diacono & ejusdem Monasterii Bibliothecario continuatum.

6. 128.

§. XLV.

Anacleti Antipapæ obitus.

Chro. Benev. vit. S. Bern. II. c. 7. n. 47. Sub initium anni sequentis millesimi centesimi trigesimali octavi, die septima Januarii rebus humanis ereptus est Romæ Petrus Leonis, postquam annos ferme octo Anacleti Papæ nomen gessisset. Clam ab amicis sepultus est, ut locus sepulchri celaretur Catholicis. Tunc vero factionis ipsius Cardinales, communicatis cum defuncti consanguineis consiliis, ad Rogerium nuncios mittunt, qui ejus obitum indicarent, Regisque voluntatem explorarent, an alium Papam eligi præ-

præciperet. Cum Rogerius id sibi gra-
 tum futurum esse significasset, ipsi re-
 sponso accepto, collectis suæ sectæ homi-
 nibus, in medio mensis Martii eligunt
 Gregorium, Cardinalem Presbyterum,
 quem Victorem dixerunt. Non tamen
 eo agebantur consilio, quod schisma diu-
 tius tenere optarent, sed ut moras inji-
 cerent, & isto temporis spatio honorifice
 Innocentio Papæ reconciliari possent.
 Quippe Antipapæ Anacleti fratres, nem-
 pe Petri Leonis filii, tot turbis fatigati
 ad mentem redierunt, & pacis conditio-
 nes cum Innocentio arripuerunt, qui eis
 magnam pecuniæ vim dedisse dicebatur.
 Misellus autem Victor noctu S. Bernar-
 dum adiit, a quo, Mitram & Pallium de-
 ponere jussus, ad pedes Innocentii Papæ
 deducitur, postquam ipsi inane Pontifi-
 cis nomen menses duos datum fuisset.
 Hoc modo Schisma in Octava Penteco-
 stes, vigesima nona Maji, anno millesimo
 centesimo trigesimo octavo, extinctum.
 Primo omnium Filii Petri Leonis in con-
 spectum Summi Pontificis se se contule-
 runt, & præstito homagio subjectos se
 professi sunt, tum etiam Clerici Schisma-
 tici obedientiam promittentes accesserunt,
 maxima totius populi Romani læ-
 titia. Gilo tamen Cardinalis Episcopus
 Tusculanensis, post obitum Antipapæ, ad-
 hac in Schismate perseveravit. Id enim
 disci-

Sæcul. XII.
 A.C. 1138.

*Chron. Cass.
 c. ult.*

Bern. ep.

317.

Sæcul. XII. discimus ex epistola Petri Venerabilis ad
A.C. 1138. eum data, qua eum ad sinum Ecclesiæ re-
Pet. Clun. 2. ducere conatur, nam Gilo olim mon-
ep. 30. chis Cluniacensibus adscriptus fuerat.

vit. Bern. c. 7. Itaque Innocentius Papa Romanam
n. 48. Sedem plena auctoritate occupabat. U-
 dique conveniebant, alii negotiorum Ec-
 clesiasticorum causa, alii solum redditam
 tranquillitatem gratulaturi, & lætiti-
 am sinceram professuri. Inter publicas præ-
 ces ab una Ecclesia ad aliam procedebat
 populus, & abjectis armis ad audiendum
 Verbum Divinum confluebat. Securitas
 & abundantia revehebantur. Ubi dein-
 de licuit, Papa Officium Divinum in Ec-
 clesiis restituit, & quarundam ruinas re-
 paravit. Relegatos revocavit, colonias
 desertas populis implevit. Ceterum In-
 nocentius jam Romæ versabatur prima
 die Maji anno millesimo centesimo trige-
 simo octavo, quod cognoscimus ex ejus
 Bulla Balduino favente, qui hoc anno Pi-
 sis ad Dignitatem Archiepiscopalem eve-
 ctus est. Eidem Pontifex Jurisdictionem
 in Episcopatus tres Insulæ Corsicæ, & in
 duos alios Sardinia, cum Legati potesta-
 te in illa Insula, confert. Natus vero erat
 Balduinus Pisis, postea Monachus Cister-
 ciensis, & ex illo Ordine primus, cui Di-
 gnitas Cardinalitia obtigit; eam enim
 ipsi Innocentius anno millesimo centese-
 mo trigesimo in Concilio Claromontano
 tribue-

ap. Ughel. in Episcopatus tres Insulæ Corsicæ, & in
to. 3. p. 452. duos alios Sardinia, cum Legati potesta-
 te in illa Insula, confert. Natus vero erat
Mabill. ad Balduinus Pisis, postea Monachus Cister-
epist. 144. S. ciensis, & ex illo Ordine primus, cui Di-
Bern. gnitas Cardinalitia obtigit; eam enim
 ipsi Innocentius anno millesimo centese-
 mo trigesimo in Concilio Claromontano
 tribue-

tribuerat. S. Bernardum Balduinus tanta veneratione prosequabatur, ut licet Cardinalium honore emereret, S. Abbatibus ab epistolis esse non dedignaretur. Hinc etiam S. Bernardus Fratribus suis Claramvallensibus scribens affirmabat, sibi a carissimorum Fratrum consortio avulso in solo Balduino quidquam solatii superesse. Sæcul. XII.
A. C. 1138.
ep. 144.

§. XLVI.

Gerardus S. Bernardi Frater obit.

Nihil fratrum suorum absentia acerbius S. Bernardo accidere poterat; id enim dispicimus ex epistolis tenerrimo affectu ex Italia ad eos datis, cum tempore Schismatis ibi commorari cogere-
ep. 143.
144.
 tur. Unde quinto post die, sublato schismate & rebus Ecclesiæ compositis, vit. lib. IV.
c. I.
 nulla interjecta mora, Roma excessit nihil præter Sanctorum Reliquias referens, Clericis, populo & Optimatibus omnibus abeuntem aliqua viæ parte comitan-
lib. II. c. 7.
n. 47.
 tibus, scilicet, quem pacis auctorem extitisse nemo dubitabat. Claramvallem reversus Explicationem Cantici repetiit, c. 8.
 ut ex initio Sermonis vigesimi quarti dispicimus. Haud diu post Fratrem suum germanum Gerardum amisit, cujus Orationem funebrem Sermonibus suis inseruit; quamvis enim Explanationem Cantici prosequi constituisset, vehementem Serm. 26.
n. 3.
 tamen